

Utlåtande 2006: RI (Dnr 023-3823/2003, 023-4364/2004)

Försäljning av AB Stokab

Motion av Jan Björklund m.fl. (fp) (2003:32)

Försäljning av AB Stokab till kunderna

Motion av Ewa Samuelsson och Anders Broberg (båda kd) (2004:63)

Kommunstyrelsen föreslår kommunfullmäktige besluta följande
Motion (2003:32) av Jan Björklund m.fl. (fp) om försäljning av AB
Stokab och motion (2004:63) av Ewa Samuelsson och Anders Bro-
berg (båda kd) om försäljning av AB Stokab till kunderna avslås.

Föredragande borgarrådet Annika Billström anför följande.

Bakgrund

Jan Björklund m.fl. (fp) har i kommunfullmäktige väckt en motion rörande avveckling av de kommunala bolagen – *bilaga 2*. Ewa Samuelsson och Anders Broberg (båda kd) har också väckt en motion om försäljning av Stokab till kunderna – *bilaga 3*.

Remisser

Motionerna har inom staden remitterats till stadsledningskontoret, Stockholms Stadshus AB och Stokab. Stadsledningskontoret har inget att tillägga utöver vad övriga remissinstanser har anfört.

Koncernledningen för Stockholms Stadshus AB anser att staden bör behålla hela sitt ägande i AB Stokab. Det främsta skälet är att det saknas lagstöd för

att kunna garantera ett operatörsberoende AB Stokab efter en försäljning även med det förslag om maktindelning som framlagts i motionen. AB Stokab med nuvarande funktion som operatörsberoende leverantör utgör en balanserande faktor och ett konkurrensskapande alternativ till såväl befintliga som nya aktörer på Stockholmsmarknaden.

AB Stokab konstaterar att ägandet av Stokab är en fråga som inte primärt ankommer på bolaget. Styrelsen är dock av den bestämda uppfattningen att en försäljning, utan att fortsatt operatörsberoende kan garanteras, riskerar att negativt och påtagligt påverka konkurrenssituationen på data- och telekommunikationsmarknaden i Stockholmsområdet med därav följande negativ inverkan på stadens och regionens attraktionskraft.

Mina synpunkter

Frågan om Stockholms stads ägande i AB Stokab har varit föremål för diskussion de senaste åren. Det mest anmärkningsvärda är att frågan blev aktuell i en situation där långtgående misskötsel uppdagades i bolaget direkt efter maktskiftet 2002. För mig är det en självklarhet att sådana principiella diskussioner måste vila på en seriös grund och inte utifrån en strategi där vissa partier populistiskt önskar fransäga sig ansvaret i en, för egen förskyllan och till en kostnad för det allmänna, uppkommen situation.

Det är positivt att idag ändå kunna uppvisa samförstånd kring utvecklingen av AB Stokab. Situationen var något annorlunda och möjligtvis stod det inte lika klart vid tidpunkten för när åtminstone den första motionen väcktes i kommunfullmäktige att bolaget idag har vänt och nu uppvisar ett positivt resultat. Det utgör en bra utgångspunkt att föra diskussionen vidare. I de borgerliga partiernas alternativ till budget för 2006 framgår emellertid mer eller mindre tydligt att de även fortsättningsvis föreslår att AB Stokab skall säljas.

AB Stokab är av vital betydelse för om staden bl.a. skall kunna genomföra den handlingsplan för utbyggnad av bredbandsnätet som kommunfullmäktige beslutade om hösten 2005. I motiveringen till handlingsplanen konstateras - utöver att dessa investeringar är positiva för hyresgästerna och bostadsbolagen som fastighetsnätägare - att detta dessutom är gynnsamt för AB Stokab som stadsnätägare. Genom utbyggnaden ökar nyttjandegraden på AB Stokabs befintliga nätinvesteringar och förutsättningar skapas för att fylla näten med ytterligare tjänster. En god samverkan och samarbete för att koppla samman fastighetsnät och stadsnät är en av huvudfrågorna för Stockholms stad. Det utgör också ett av huvudskälen till varför staden bör ha ett fortsatt engagemang i bolaget.

Motionärerna uttrycker en vilja att det offentliga, i detta fall staden, skall avhända sig för medborgarna grundläggande och viktig infrastruktur. Det politiska alternativet är att privata intressen och monopol skall ta över, vilket blir konsekvensen eftersom många av stadens verksamheter är av infrastrukturell karaktär och utgörs av s.k. naturliga monopol. Naturliga monopol innebär att det endast finns utrymme för en aktör på marknaden för att verksamheten skall kunna bära sig ekonomiskt. Marknaden utgörs ofta geografiskt av flera kommuner, hela kommunen eller betydande delar av densamma.

En försäljning av AB Stokab till marknadsprissättning skulle direkt leda till en prisökning eftersom köparen måste generera en vinst efter investeringen. Samtidigt skulle staden inte längre kunna säkerställa ett samarbete mellan olika aktörer för att åstadkomma en tillräcklig utbyggnad av bredband i staden även till de områden som innefattas i en samhällsekonomisk kalkyl. De av stadens bolag som befinner sig på en konkurrensutsatt marknad bidrar istället till att öka konkurrenstrycket och utvecklingskraften. En ytterligare faktor som bidrar till detta är att stadens bolag ofta ligger i framkant och driver utvecklingen framåt genom olika offensiva satsningar.

Jag är dock övertygad om att när också de borgerliga partierna har gjort den mer djuplodande analysen över verksamheten i bl.a. AB Stokab och dess betydelse för stadens utveckling att också de kommer att kunna dra slutsatsen att staden som ägare måste utveckla infrastrukturbolagen i medborgarnas intresse. I fallet AB Stokab handlar det dessutom om en tydlig demokratiseringsprocess i vidare bemärkelse, eftersom verksamheten utgör grunden för att fler hushåll skall komma i åtnjutande av riktigt bredband.

I övrigt ansluter jag mig till de bedömningar som stadsledningskontoret och koncernledningen för Stockholms Stadshus AB gör.

Borgarrådsberedningen tillstyrker föredragande borgarrådets förslag.

Reservation anfördes av borgarråden *Sten Nordin* och *Mikael Söderlund* (båda m) enligt följande.

Vi föreslår kommunstyrelsen föreslå kommunfullmäktige besluta

att ge Stockholms stadshus AB i uppdrag att genomföra en analys av olika ägarformer för AB Stokab.

Staden är idag verksam inom flera marknader på ett skadligt sätt. I vissa fall har staden genom sina bolag en allt för stark ställning som inverkar skadligt på utvecklingen. I andra fall innebär stadens engagemang en onödig risk för stadens skattebetalare.

Staden kan även genom sitt ägande vara hämmande för bolagen då den kommunala kompetensen inte tillåter bolagens verksamhet att växa i önskad omfattning.

AB Stokab har i uppdrag att äga och förvalta fiberoptiska kommunikationsnät i Stockholmsregionen samt hyra ut fiber. Bolaget är operatörsoberoende, konkurrensneutralt och skall tillhandahålla ett nät som är öppet för alla på lika villkor. Syftet med infrastrukturen och verksamheten är att stimulera en positiv utveckling för Stockholm genom att bidra till goda förutsättningar för IT-utvecklingen i Stockholm. AB Stokab är ett kommunalt bolag som verkar på en marknad med hög risk. Detta gör att ett kommunalt ägande av bolaget är olämpligt.

En analys av olika ägarformer av AB Stokab skall genomföras. Denna analys skall ta sin utgångspunkt i tillgänglighet till nät och konkurrens effektivitet.

En försäljning av AB Stokab skulle dock kunna medföra en monopolliknande situation i Stockholmsregionen som skulle få negativ effekt både för konsumenter och företag, och i förlängningen dämpa utvecklingskraften i hela IT-sektorn.

Vår vision är att Stockholm skall vara Europas mest spännande utvecklingskluster inom telesektorn. Detta kan bara uppnås genom helt fri konkurrens och access till fiberinfrastruktur. Om detta uppnås på bästa sätt genom ett privat eller kommunalt, alternativt kombinerat ägande av AB Stokab måste utredas närmare.

Reservation anfördes av borgarrådet *Lotta Edholm* (fp) enligt följande.

Jag föreslår kommunstyrelsen föreslå kommunfullmäktige besluta att

1. motion 2003:32 av Jan Björklund m fl (fp) bifalls
2. därutöver anför följande.

Det finns en rad starka skäl till varför kommuner inte ska ägna sig åt att äga kommunala bolag. Ett grundläggande krav som ställs i kommunallagen är att staden enbart ska ägna sig åt verksamheter som inte strider mot den kommunala kompetensen. Trots detta ägnar många kommunala företag sig åt verksamhet som konkurrerar med privata företag.

När staden ägnar sig åt näringsverksamhet innebär det också att stockholmarna tvingas ta affärsmässiga risker. Men vi menar att kommuner inte ska bedriva spekulativ verksamhet med skattebetalarnas pengar. Det är principiellt förkastligt att skattepengar äventyras i kommersiella projekt. Eventuella förluster i den kommunala företagsamheten medför också ökade utgifter för stockholmarna.

Den kommunala bolagsformen för offentlig skattefinansierad verksamhet innebär dessutom att de demokratiska kraven på insyn och möjlighet till rättslig prövning åsidosätts. Insynen i verksamheten begränsas kraftigt och den demokratiska rätten att överklaga beslut upphävs.

AB Stokab har i uppdrag att äga och förvalta fiberoptiska kommunikationsnät i Stockholmsregionen samt hyra ut fiber. Bolaget är operatörsoberoende, konkurrensneutralt och skall tillhandahålla ett nät som är öppet för alla på lika villkor. Syftet med

infrastrukturen och verksamheten är att stimulera en positiv utveckling för Stockholm genom att bidra till goda förutsättningar för IT-utvecklingen i Stockholm. AB Stokab är ett kommunalt bolag som verkar på en marknad med hög risk. Detta gör att ett kommunalt ägande av bolaget är olämpligt. Bolaget bör därför säljas.

En viktig del i arbetet med en försäljning av AB Stokab handlar om att garantera att inte en ny monopolliknande situation uppstår till följd av en försäljning. Ett viktigt mål för en framtida försäljning är att tillgängligheten till nätet ska vara fri och möjliggöra konkurrens mellan olika aktörer att erbjuda tjänster via nätet på en öppen marknad.

Kommunstyrelsen delar borgarrådsberedningens uppfattning och föreslår kommunfullmäktige besluta följande.

Motion (2003:32) av Jan Björklund m.fl. (fp) om försäljning av AB Stokab och motion (2004:63) av Ewa Samuelsson och Anders Broberg (båda kd) om försäljning av AB Stokab till kunderna avslås.

Stockholm den

På kommunstyrelsens vägnar:
ANNIKA BILLSTRÖM

Anette Otteborn

ÄRENDET

Jan Björklund m.fl. (fp) har i kommunfullmäktige väckt en motion rörande avveckling av de kommunala bolagen – *bilaga 2*. Ewa Samuelsson och Anders Broberg (båda kd) har också väckt en motion om försäljning av Stokab till kunderna – *bilaga 3*.

REMISSER

Ärendet har remitterats till stadsledningskontoret, Stockholms Stadshus AB och AB Stokab. Stadsledningskontoret har inget att tillägga utöver vad övriga remissinstanser har anfört.

Koncernledningen för Stockholms Stadshus AB tjänsteutlåtande daterat den 10 januari 2005 över motion 2003:32 av Ewa Samuelsson och Anders Broberg (kd) och tjänsteutlåtande daterat den 9 februari 2004 över motion 2003:32 av Jan Björklund (fp) har i huvudsak följande lydelse.

Stockholms Stadshus AB besvarade 2000-12-18 en motion med liknande innebörd. Det dagsaktuella läget för Stokab har förändrats, men koncernledningen gör fortfarande samma bedömning, dvs. att staden bör behålla hela sitt ägande i Stokab.

Det främsta skälet är att det saknas lagstöd för att kunna garantera ett operatörsberoende Stokab efter en försäljning även med det förslag om maktindelning som framlagts i motionen. Stokab med nuvarande funktion som operatörsberoende leverantör utgör en balanserande faktor och ett konkurrensskapande alternativ till Telia för såväl befintliga som nya aktörer på Stockholmsmarknaden. IT-utvecklingen i Stockholm har för övrigt placerat Stockholm i den absoluta världstoppen vid ranking av världens IT-städer. Risken för minskad konkurrens i telemarknaden och betydande osäkerhet är uppenbar om en eller ett par av marknadens operatörer under nuvarande omständigheter skulle få direkt eller indirekt kontroll och inflytande över Stokabs strategiskt viktiga nät i Stockholm.

Det är således väsentligt att enskilda aktörer som också uppträder som operatörer och tillhandahåller tjänster inte får konkurrensfördelar på övriga marknadens bekostnad. En sådan situation skulle kunna uppstå om staden i dag går ur sitt innehav i Stokab. Oavsett om det gäller slutkunder och enskilda konsumenter eller andra aktörer på marknaden, skulle sannolikt IT-utvecklingen i regionen hämmas av att befintliga kunder i Stokabs nät ser sin position hotad av att konkurrerande företag får en direkt eller indirekt insyn i deras affärer och påverkan på dessa i nätbolaget Stokab. Enligt koncernledningens uppfattning är det av såväl konkurrens- som utvecklingsskäl angeläget att en ensam aktör inte ges möjlighet till kontroll över både nät och innehåll.

Under den nya styrelsen och bolagsledningen har Stokab genomfört omfattande åtgärder för att stabilisera den ekonomiska situationen. Koncernledningen anser att bolagets nya affärsstrategi och inriktning medför möjligheter till förbättrade ekonomiska utsikter. De kostnadsbesparande åtgärder som vidtas på kort sikt, och som bland annat medför en reduktion i personalstyrkan, är en avgörande del i denna process.

Koncernledningen anser att Stokabs förra ledning gravt åsidosatt sina skyldigheter och misskött företaget. Den situation som uppstått i Stokab är utomordentligt allvarlig och påvisar mycket tydligt att bolagsstyrelserna måste utöva sin kontrollfunktion, liksom att den politiska ledningen, koncernledningen och revisorerna måste reagera snabbt och resolut när det är uppenbart att det finns fel och brister i stadens bolag. I koncernstyrelsens yttrande 2003-12-16 över lekmannarevisorernas granskningspromemoria avseende AB Stokab beslutades om en rad åtgärder för att förstärka och förbättra styrningen inom koncernen Stockholms Stadshus AB

Koncernledningen anser avslutningsvis att det i dagsläget är betydligt mer väsentligt att fortsätta arbetet med att stärka och utveckla Stokab än att överväga olika former av förändrat ägarskap för bolaget.

AB Stokabs styrelse beslutade den 9 februari 2004 att som sitt yttrande till kommunstyrelsen överlämna och åberopa av verkställande direktören upprättat förslag till yttrande.

Reservation anfördes av *Sebastian Cederschiöld* och *Christer H Sjöblom* (båda m) och *Ulf Keijer* (fp), bilaga 1.

AB Stokabs tjänsteutlåtande som ligger till grund för styrelsens beslut har i huvudsak följande lydelse.

Syftet med infrastrukturen och verksamheten, enligt Stockholms stads budget 2004 samt treårsplan 2004-2006 för koncernen Stockholms Stadshus AB, är att stimulera en positiv utveckling för Stockholm genom att bidra till goda förutsättningar för IT-utvecklingen i regionen.

Ägandet av Stokab och formerna för dess verksamhet är en fråga som inte primärt ankommer på bolaget.

Det kan dock konstateras att fullmäktige i budget 2001 med inriktning för 2002 och 2003 gav Stockholms Stadshus AB i uppdrag att ”förbereda en försäljning av Stokab, vilken måste ske under förutsättning av att det etablerade operatörsberoendet kan garanteras”. Försäljningen kom inte till stånd därför att villkoret om garanti för det etablerade operatörsberoendet efter en eventuell försäljning av AB Stokab inte kunde uppfyllas.

Vi är av den bestämda uppfattningen att en försäljning, utan att fortsatt operatörsberoende kan garanteras, riskerar att negativt och påtagligt påverka konkurrensituationen på data- och telekommunikationsmarknaden i Stockholmsområdet med därav

följande negativ inverkan på stadens och regionens attraktionskraft. Om fortsatt operatörsberoende inte kan garanteras ökar vidare risken påtagligt för en ökad uppgrävning av stadens gator. Därutöver riskeras att en försäljning medför kapitalförstöring genom att värdet av en rad avtal vid en försäljning skulle minska eller gå förlorat.

Det kan i sammanhanget också konstateras att stora inlåsningsproblem finns på tele- och datakommunikationsmarknaden, där operatörerna utnyttjar sin makt över infrastrukturen till att begränsa möjligheterna för slutanvändarna (konsumenter, företag och myndigheter) att nyttja de tjänster som annars finns tillgängliga. Stokab har därvid som operatörsberoende aktör en viktig roll att spela när det gäller att skapa möjligheter för marknadens aktörer inkl. neutrala operatörer på nivån mellan den passiva infrastrukturen och tjänsteleverantörsnivån att etablera sig. Därmed kan tjänsteleverantörer på ett effektivt sätt nå slutkunderna över en neutral infrastruktur. Arbete med denna utmaning har mot den bakgrunden påbörjats med samarbete med bl a fastighetsägare och andra kommuners stadsnät.

Så som framgår av e-komutredningens delbetänkande avseende lag om elektronisk kommunikation (SOU 2002:60 s 251) torde det inte finnas någon möjligheten att lagstiftningsvägen förplikta den som äger eller på annat sätt kontrollerar ett elektroniskt kommunikationsnät att vara operatörsberoende.

Möjligheterna att garantera det etablerade operatörsberoendet efter en eventuell försäljning av AB Stokab lyser alltjämt med sin frånvaro. Behovet av konkurrensbefrämjande operatörsberoende infrastruktur är däremot alltjämt mycket stort.

Den allmänna kritik mot bolaget som framförs i motionen har redan tidigare föranlett bl a polisanmälan, utbyte av ledning och omorganisation i bolaget och kommenteras inte ytterligare i detta sammanhang. Stokabs styrelse har med sin nya ledning redan fattat beslut om att ta Stokab in i en ny utvecklingsfas, grundad på Riksdagens politiska beslut om ett informationssamhälle för alla, där bolagets roll i samhällsbygget tas tillvara.

Bilagor

1. Reservationer i AB Stokab.
2. Motion av Jan Björklund m.fl. (fp) *Försäljning av AB Stokab* (2003:32).
3. Motion av Ewa Samuelsson och Anders Broberg (båda kd) *Försäljning av Stokab till kunderna* (2004:63).

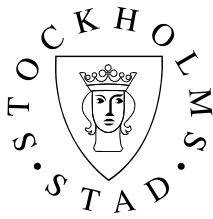
RESERVATIONER

AB Stokab

Reservation anfördes av Sebastian Cederschiöld och Christer H Sjöblom (båda m) och Ulf Keijer (fp) enligt följande.

Stokab bör säljas. Det finns ingen anledning att Stockholms stads skattebetalare skall stå för den riks det innebär att vara verksam inom verksamhetsområdet. Försäljningen av Stokab är en ägarfråga och Stockholms Stadshus AB bör därför inleda en försäljning av bolaget.

Vid en försäljning av bolaget skall Stockholms Stadshus AB agera så att operatörsberoendet vidmakthålls. Huruvida Stokab skall säljas som helt bolag eller avstyckas i flera delar för att sedan säljas är en fråga som ägarbolaget skall avgöra.

KOMMUNFULLMÄKTIGE

Motioner

2003:32

2003:32 Motion av Jan Björklund m.fl. (fp) om försäljning av AB Stokab

Utvecklingen i det kommunala bredbandsföretaget Stokab visar på stor om-
dömeslöshet. Redan i våras uppdagades beslutet om investeringar i Gotland-
kabeln. Utan ett enda beslut i vare sig kommunstyrelsen eller kommunfullmäk-
tige har bolaget investerat 75 miljoner kronor av skattebetalarnas pengar i en
fiberoptisk kabel mellan Utö och Gotland. Totalt hade Stokab en investerings-
budget på 193 miljoner kronor för år 2002. Men resultatet visade att bolaget
istället investerat 555 miljoner kronor, det vill säga 392 miljoner kronor högre
än budget. Detta är bara ett exempel i en lång rad där skattebetalarna får ställa
upp med skattepengar som riskkapital.

Kommunallagens ”lokaliseringsprincip ” anger att en kommun enbart får
bedriva verksamhet inom sin kommun, eller om verksamhet bedrivs utanför
kommunen ska den ha ett tydligt och uppenbart intresse för den egna kommu-
nens invånare. Det är uppenbart att bredband mellan Visby och fastlandet inte i
första hand är till för medborgarna i Stockholm. Ingen medborgare har trots
detta överklagat beslutet om Gotlandskabeln. Det beror på att beslut i kommu-
nala aktiebolag inte går att överklaga.

Revisorernas granskningspromemoria 2003 visar att ytterligare grova felak-
tigheter har begåtts i bolaget. Ett fritidshus på Sandhamn, ett rekordhögt pen-
sionsavtal för vd, styrelsen har fått felaktig information med mera. Allt detta är
exempel på en kultur som kan utvecklas i det farliga gränslandet mellan kom-
muner och kommersiell verksamhet, när borgarråd tror de är näringslivsdirek-
törer.

Ett grundläggande krav som ställs i kommunallagen är att staden enbart ska
ägna sig åt verksamheter som inte strider mot den kommunala kompetensen.

Trots detta ägnar många kommunala företag sig åt verksamhet som konkurrerar med privata företag inom kommunen. Det leder till att utrymmet för privata företag, i synnerhet småföretag, beskärs.

När staden ägnar sig åt näringsverksamhet innebär det också att stockholmarna tvingas ta affärsmässiga risker. Men vi menar att kommuner ska inte bedriva spekulativ verksamhet med skattebetalarnas pengar. Aktiebolag finns i svensk lagstiftning som ett instrument för att hantera riskkapital på en kommersiell marknad. Kommuner har andra arbetsuppgifter. Det är principiellt förkastligt att skattepengar äventyras i kommersiella projekt. Eventuella förluster i den kommunala företagsamheten medför också ökade utgifter för stockholmarna.

Den kommunala bolagsformen för offentlig skattefinansierad verksamhet innebär dessutom att de demokratiska kraven på insyn och möjlighet till rättslig prövning åsidosätts. Kommunal verksamhet genom kommunala företag innebär därmed ett åsidosättande av demokratiska rättigheter. Insynen i verksamheten begränsas kraftigt och den demokratiska rätten att överklaga beslut upphävs.

Yrkande

att kommunfullmäktige uppdrar åt koncernstyrelsen för Stockholms Stadshus AB att omgående inleda arbetet med en försäljning av AB Stokab.

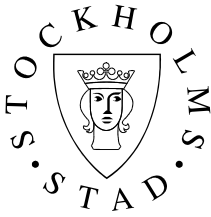
Stockholm den 17 november 2003

Jan Björklund

Lotta Edholm

Ann-Katrin Åslund

Ulf Fridebäck

KOMMUNFULLMÄKTIGE

Motioner

2004:63

2004:63

Motion av Anders Broberg och Ewa Samuelsson (båda kd) om försäljning av Stokab till kunderna

Stockholms stad sätt att skapa konkurrens och investeringsvilja för IT är unik. Den så kallade Stokab-modellen är vida känd och har lockat besökare från hela världen för att se hur Stockholm gjort. Det unika är att på lika villkor, till alla, hyra ut svart fiber utan att sedan driva tjänster och konkurrera med företag. Därmed har även små aktörer haft möjlighet att förverkliga sina idéer. Uppdelningen mellan privat- och offentligt ägande har skapat sådant förtroende att företag vågat investera mellan 4-5 kronor för varje krona Stokab investerat i infrastruktur.

Flertalet av Stokabs kunder är väldigt känsliga för signaler och svängningar, vilket kanske inte är så konstigt då stora delar av deras affärsverksamhet grundas på att de kan hyra egen fiber på rimliga villkor. När då finansborgarrådet till varje pris krävde att få sin kandidat som vd, i stället för att låta den normala rekryteringsprocessen ha sin gång, rasade kundernas förtroende. Det i sin tur ledde till färre kunder och sänkt investeringsvilja i staden.

Det viktigaste är att återskapa marknadens förtroende för Stokab. Det kan bara göras genom att politikernas möjlighet att påverka kraftigt minskas, eftersom företag inte vill riskera att vara utsatt för politiskt godtycke.

Enda sättet att uppnå detta är genom en försäljning av Stokab. Dock måste en försäljning ske så att konkurrensneutraliteten bibehålls och Stockholm förblir en stad i vilken alla världens operatörer finner det intressant att verka i.

I många demokratier finns en maktuppdelning för att balansera maktsfärerna. Med en maktindelning kan olika intressen balanseras. En försäljning måste ske så att en maktindelning uppstår. Det skulle kunna ske genom att kunderna får köpa 50-60 procent, att finansiella institutioner får köpa 20-30 procent, och

att staden behåller 20-30 procent. Syftet är att alla ska kunna blockera alla, eller två slår den tredje. Dessutom kan andra villkor krävas, exempelvis att en enskild ägare inte får äga över en viss andel.

Kundernas huvudintresse är lågt pris, finansiella institutioners huvudintresse är bra avkastning, och stadens huvudintresse är ett väl utbyggt nät som främjar investeringar och möjliggör ”bredband” till medborgarna. Bolagets vinst ska i första hand gå till sänkta priser och utbyggnad, det vill säga trygga fortsatt tillväxt.

För att garantera att klåfingriga politikers nycker inte ska påverka bolaget efter en försäljning, bör ett alternativ utredas med att stadens ägardel förläggs i en stiftelse.

Kommunfullmäktige föreslås besluta:
att Stokab säljs utifrån ovanstående riktlinjer.

Stockholm den 11 november 2004

Anders Broberg

Ewa Samuelsson